

„Stjernen“
Udgiver: Peter Ebbeson.

Fra Sønderjylland.
(Meddelelser af 20. — 26. August.)

— **Udnevnelse.** Praktiserende Læge Dr. med. Jørgen Andreas Hansen i Gram er udnævnt til Kredsphysikus i Gram Højskolebistric.

— **Gjendomsandel.** Fruen Maria Vicus har solgt sit ved Lindedal, pr. Haberslev, beliggende Hus til pensioneret Tegn Bergstedt for 4100 Mark. Tiltrædelsen sker til 1. April 1889.

— **Ulykkestilfælde.** I Mandags havde fiskere fundet Lige af Bogholder Christianen fra Vredsted, der den 12. August deltog med Borgerforeningen i Vredsted i en Lysttur til Tønder, men har siden været savnet.

— **Pludselig Død.** Om Eftermiddagen den 19. Aug. døde pludselig Uhrmager Boyesen i Haberslev. Han var født med af en Stol i sit Hjem, ramt af Hjerteslag. Kort i Forvejen havde han gaaret en Tur til sin Have.

— **Vestkuffelse.** Under 13. Aug. har Landraaden i Haberslev beklædt Dyrslæge Hans Hansen til selvstændig at forestå den forestreunde Undersøgelse af Drøvtyggere og Svin, som ere bestemte til Nordsohannene.

— **Tretten Krolodiller,** der antom fra Egypten til Dyrhandler Hagenbech i Hamborg, ere gaade fra Borde, før Dampskibet havde lagt til Bolværket og muntre sig nu i Elben. Al Vadning i Elben er i denne Anledning forbudt.

— **Gram, den 24. August.** I denne Tid anlægges der en ny Telegrafledning fra Hidding over Arnum og Gram til Rødding. Paa Telegrafledningen fra Rødding over Gram til Vejens anbringes nye Ledningstråde; den gamle forrullede Ledning fjernes. Telefonen fra Tostland til Arnum er borttaget.

— **Zubrud.** I Eftermiddags har der fundet et Zubrud Sted hos Nis Thuesen i Orby. Der var ingen hjemme, da Zubrudet skete, og Typen er brudt igjennem et Bindue i Sovekammeret, er dervra gaaret ind i Dagligstuen og har taget et Uhr, der hang paa Væggen. Gjærningsmanden er endnu ikke funden.

— **Udvisninger.** Former Frederik Christian Bjerrum, født 1858 i Ribe samme Steds hjemmehæret, og Drejer Hans Carl Carstensen født 1840 i Aflens, samme Steds hjemmehæret, ere udbjorte af de prestiffle Statsomraade forbi de ere salbne til Besvær. Ligeledes er Stud. med. Otto Frederik Kraulund, født 1867 i Nabena, hjemmehæret i Ribe, og Blevet udbjort forbi han har opholdt sig i Prænsen uden Tilladelse.

— **De danske Krigergrave.** I følge det af Herredsfoged Hansen den 1. August udslæde Forbud mod at smykke Krigergravene paa Kirkegaardene i Broager, Nyhøjl og Ullerup, ere nu ogsaa alle rødhoide Baand og Sløffer skaarne eller revne af Kransene paa Broager og Nyhøjlkirkegaarde. Herredsfogden har for nogle Dage siden tilfattet vedkommende Kommuneformandene en Skrivelse, som paalegger dem at beskjede sig, at de, der have haengt de borttagne Baand paa Gravene, nu kunne afhente dem paa Herredskontoret i Broager.

— **Guldbryllop.** Sommerens Byhavde foretend Lejlighed til at fejre en lille Fests i det Vægeparret Kresten Nielsen og Hustru kunde høitideligholde deres Guldbryllop. En Kreds af Slægtninge og Venner paa henved 80 Personer samlede sig i Guldbrylloet, hvor Sognepræsten, Musikanten holdt en Tale over Lut. 24, 29. „Bliv hos os, Herre; hi det lakker mod Aften og Dagen haler.“ Brudgommen er nu 74 og Bruden 66 Aar gammel. Tre af deres Børn, er opholde sig i Amerika, havde i Forvejen tilsendt dem Pengegaver i Dagens Anledning, ligesom der ogsaa blev ofret 1 Jubelparret af de tilstedeværende Bryllopsgjæster. (Bl. No.)

— **Sammenstyrtet Brønd.** Fra Grøndalen skrives den 27. Aug. En forgeligt Ulykkestilfælde passerede i Gaar imellem Vejen og Afstov, idet en 36 Aar dyb Brønd stred sammen om den deri værende Brøndgraver. Hvorvidt Manden levende eller død, vides endnu ikke. I den Ulykken indtraf i Gaar cirka 10. har henimod hundrede Mennesker været beskjæftiget med Udgrensingsarbejde. Resuden har man forsøgt at klatte den ufælelige Luft ved at drive et Jernrør i Brønden i det Tilfælde, at han skulde være levende. Men hørken det ene er det andet vides endnu. Arbejdet eftersattes uafbrudt hele Natten. Brøndgraveren var fra Løborg og hedder Jørgensen.

— **Nyt Andelsmeieri.** Det er i sigl. „Dannevirke“ besluttet at oprette et Andelsmeieri i Hjerding, som vil omfatte

Hjerding Møgelose, Gastrupgaard, Døver, Døvermark, Rødding, Vrem og Hundehol. Iblant de Bestemmelser, der ere fastsatte med Hensyn til Meieriet skal fremhæves, at der er fastsat Regler for Kærnes Fødring. Der skal saaledes forbruges med Napslager mindst et halvt Bund daglig pr. Ko; der maa fodres med Gulerødder, Runfælder og Turnips, og der er fastsat et bestemt Forhold imellem de brugte Køer og Kærfoder. Derimod maa der ikke benyttes Kaalearabi, huerken Top eller Rod, heller ikke Turnipstop, ligesom der heller ikke maa forbruges med Væter, Bitter, Rug og Spegel i møden Tilstand.

— **Fund fra Oldtiden.** Ved Gravning i en Kæmpehøi paa en Mark, tilhørende E. N. Gjølsen i Nyhøjl i Hjerding Sogn, fandtes en af en Gesteamme udhulet Kiste indeholdende et Skelet, der laa indsvøbt i et Tæppe. Desværre blev Lige bestadiget ved Optagelsen, ligesom Kisten blev stemt ramponeret. Lige havde en Længde af 3 1/2 Aen. I den sidste Tid er der blevet fundet forskjellige Oldsager paa Peter Larsens Mark i Nørre Onlev, saaledes en spiralsformet Guldring og et ligeledes spiralsformet Gulbarmbaad. Det maa haabes, at ingen af disse interessante Oldtidslevninger vil finde Vej syd paa.

— **Afskød Veteran.** Osterholm paa Als, 23. Aug. I Tirsdags bortskafte Døden en af Veteranerne fra Napoleonskrigene; vistnok en af de sidste i vid Omkreds. Det var den tidligere Parceller i Holmskov Hans Christian Hansen, denne Mand opnaaede en Alder af 97 Aar. Han tjente i den danske Hær, medens Danmark var Napoleons Forbundsfælle, og derved var han beføret med St. Helenamedaljen. Senere maatte han med sit Regiment, der dannede en Del af det danske Hælskorps, marchere ind i Nordfrankrig, og han laa her i Vouchain-Gaen flere Aar i Kvarter. Med Vin og Lyst fortalte han om Tilbragelserne fra sin Soldatertid. Den braue Gamle var en trofast dansk Mand, der ikke en eneste Gang har spjotet Valguren. Han kunde glæde sig ved en hælende Fylde af Sundhed og Kraft; aldrig har han haat en søg Time, og ikke en Tand havde han mistet. Hans Alderdom var sorgfri, hans Vortgang blid.

— **Den 17. Aug.** kortes kunden i et Reb fra Politikontoret til Krestenhuset i Vagumløster en Dreng paa 16 Aar ved Navn Marius Thomsen, der trods sine unge Aar har voldt Myndighederne en stor Del Bryderier. Drengen, hvis Fader er i Amerika, medens hans Moder bor her i Vnen, begyndte allerede som Barn at rapse, hvor han kunde. Han har allerede været straffet flere Gange og er flygtet fra Forbedringshusestalten i Gludstød og fra Politii og Gensdarm et Par Gange. Efter at den unge Gaarv sidste Gang var udsat sine Vogtere, opholdt han sig en Tidlang i Dravedskov og Omegn, hvor han om Dagen rapsede Hødevarer. I en Gaard saa han Lejlighed til at stjele ti Mark, af hvilke han gav Moderen de fire og grævede de seks ned i Haven tilligemed en Pistol og noget Krudt. Ved samme Lejlighed befriede han sig for Lønnen, der havde hindret hans frie Bevægelse en hel Del. Imidlertid har Politiet nu atter faaet fat paa ham og sat ham ind i Kachotten.

Dump! Dump!! Dump!!!

- PANIK! -

Slagen med Skrak, Forjærdelse, lamnende Bestyrtelse og navn
løs Fortvilelse er

De høje Priser

i dry Goods,
sommer-Klæder,
Kjolestoffer,
Hvide Varer.

— Det er —

CHAS. A. WIEBE

I

GRAND ISLAND,

som har startet denne

Mægtige, om sig gribende Revolution.

Kom og forsyn Eder hos

WIEBE

Dansk Salgsmand: T. Nielson.

GROCERIES!

Hermed vil jeg anbefale mit Lager af **Groceries** til det **ærede Publikum** og **friske Varer** vil altid forefindes saavel som reuel Behandling.

Varer sælges til Dagens billigste Priser.

Fødtøj!

Til mit Varelager har jeg søjst et nyt og godt Udvalg af Herre- og Dame-Fødtøj, der just i disse Dage er modtaget.

Henry Hansen.

Mark! Mark!! Mark!!!

-o PAUL ANDERSON, -o

Sagfører,

praktiserer i Herredsdommer-, County- og Distriktsretten i Howard og omliggende Countier, besjergende alt Profurator-Forretning henhørende.

* NOTARY PUBLIC, *

Laan-, Assurance- samt Indkastserings-Agent.

Taler deskanadinaviste, tydske og engelske Sprog. Sælger **Billetter, Veksler og Post-Office Ordres** til alle Pladser i Europa.

Billetter sælges med:

Thingvalla-,
Hamborgs-,
Nordtyske Lloyd-
samt American-Linien
til Dagens laveste Priser.

Laan paa Landejendomme, paa lang Tid og til laveste Rente, besjerges.

Indkastsering besjerges prompt og bestemt.

Assururer Færme- og Væjendomme mod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til laveste Priser i det velbeljendte

German of Freeport

og flere andre solide Compagnier. Kontor i Fronten af 2den Etage i M. Andersons nye Bygning, paa Sydenden af Howard Avenue.

A. J. Cushman

anbefaler et nyt og stort Assortement af **Mobler og Husekviperings-Artikler.**

Parlor-Mobler, Kammer-Sæts, Sengesæder, Borde, Stole og Sofaer.

Et godt Udvalg af Kullegardiner med Tilbehør.

Enhver Slags Skilderi- eller Fotografisk-Kamme leveres fuld færdig eller sælges pr. løbende Køb, om forsynet.

Er unlig flitet ind i den nye rummelige Butik, hvor jeg har oprettet en særskilt Sigliste-Afdeling, og holder stadigt et godt Udvvalg.

A. J. Cushman, St. Paul.
G. C. Schlytern, Prae. Jno. G. Schlytern, Asj. Kaa.

BANK OF DANNEBROG

Dannebrog, Nebraska.

Udbyrter almindelige Bankforretninger. Særlig Opmarksomhed skænkes Indkastsering, hvilket besjerges med rimelig Veberlag. Højest Rente betales paa Penge, som indfættets paa længere Tid.

Korrespondenter:
American Exchange National Bank
NEW YORK, N. Y.
Omaha National Bank,
OMAHA, NEBRASKA.
Citizens National Bank,
GRAND ISLAND, NEBR.

NOTARY PUBLIC tilstede i Banken.

Estrid og jeg sad atter nede paa den lille Høi ved Havet, Gyvel og Roser blomstredede omkring os. Haasladen var aldeles blank og stille, og de hvide Sommerfyer spejlede sig i den som i en Indsø, lige ud for os laa en stor Tremaster med alle Sæjl oppe, hvilde den tørrede efter Regnen, men kom isovrigt ikke af Stedet, thi der var ikke en Vind, som rørte sig. Estrid sad og aftenede en Rosengren med et Par halvt udsprungne Roser; jeg laa i Græsset ved hendes Side og studerede Anaktrens Oder, hvoraf jeg af og til oversatte Stykker for hende.

„Hvillen Skonhed!“ udbød jeg, „hvillen sin erotiik Duft aander ikke gjennem disse Digte! Roser og Chariter, Duer og Myrthebuske tone sammen i den sødeste og yndefuldeste Estklovsmusik!“ — Vi lidt, her er min Yndling, den passer udmerket paa mig, nu skal du høre:

„Hvis du kan telle alle Trærnes Blade, hvis du kan udfinde alle Vølgerne i Havet, saa kan du ogsaa udregne alle mine Forekæstelser. Sæt først tyve for Athen, og dertil endnu femten, for Korinth kan du sætte en hel Stol, thi den er i Achaia, og der er smukke Piger; for Lesbos og hele Jonien, for Karien og Rhodus kan du sætte totusind — hører du: totusind!“

„Saaledes elsker ogsaa jeg,“ fortsatte jeg begejstret, „i Kjøbenhavn og Frederikshavn, i Lyngby og højt i Thy — overalt vokser der Skonhedsrosor, og hvor jeg kommer frem, der ser jeg beundrer og elsker dem. Saaledes har jeg elsket, elsker og vil fremdeles elske, og skulde jeg blive en hvidhåret Gubbe som den gamle græske Digter, dog skulde mit Hjertes Strænge altid være stemte til festlig Klang, saa ofte jeg fanger et Blik af Skonhedsroserne!“

Idet jeg vendte mit Hoved op imod Estrid, saa jeg til min Forbauselse, at hun skulde sit Ansigt i den ene Haand.

„Estrid!“ raabte jeg og sprang op, „hvad er der i Vejen?“

Læmpeligt drog jeg hendes Haand tilside og saa, at hun havde Taarer i Øjnene.

„Sødeste, dyrebare Estrid! hvad betyder dog dette?“

Hun vendte Hovedet til den anden Side og sagde: „Jeg kan ikke lide, at du taler saaledes; det er, som om du slet ikke brød dig om mig!“

„Hvor kan du dog sige Sligt?“ svarede jeg, „du er for mig meget mere end alle Skonhedsrosor tilfammen. Dem ser jeg og elsker dem og glemmer dem igrig — men dig glemmer jeg aldrig, dig begjærer jeg atter og atter at kuse, du er mine Dines Solstin og mit Hjertes Sommerbag; gif du bort fra mig, saa vilde alle Skonhedsroserne falme for mig, og Solen tabe sin Glands, og hele Verden blive tom og kold og øde. Tror du mig nu?“

tilfammen en livsalig Fred i Sindet? Jeg mindes ikke lange at have fornunnet en saadan stille Vælskelsens Glæde uden en heftig Attraa eller Begjær som den, der nu i Aften er over mig.“

Vor Ven befaandt sig saa vel hos os, at Klokken blev henad Elleve, inden han stilledes fra os. Jeg fulgte ham et Stykke Vej gennem Dyrehaven; den dunkle Sommernat bragte gamle Strange til at klinge i mit Hjerte: jeg mindede Hvidbjørnen om, hvor ofte vi i tidligere Dage havde sovermet sammen i de stille Sommernætter og betroet hinanden den Uro og gjærende Attraa, som var i os. Og saa fortalte jeg ham, hvor lykkelig jeg var, og begyndte vidt og bredt at skildre ham Estrids Fortræffelighed, og sagde ham, at jeg var saa glad over, at han netop havde truffet os herude paa Landet, hvor man langt mere uhindret kunde nyde hinandens Selskab end inde i den tragle Hovedstad med alle dens Forretninger og Udsvævelser. Jeg var derfor rigtig glad over at han, som var min fjæreste Ven, ret kunde saa Lejlighed til at se, hvillen fortræffelig og elskværdig Hustru jeg havde vundet. Saa ivrig var jeg i mine Vortaler over Estrids dybdjærede Vnde, at jeg fulgte med til Stobsborg Kro. Med et Haandtryk stilledes jeg fra min Ven og vandrede saa alene tilbage langs Stranden, imod hvillen Vølgerens Skulpen løb som en Gjenlyd af den indre Jubel i mit Hjerte.

I festlig Stemning stode vi op næste Morgen; Estrid var tidlig paafærd, hun ventede sin Moder og sine Søstre, hele Huset maatte da være sejet og pudset, saa at der ikke var et Støvgran at se. Deræft blev der affaaret friske Blomster i Haven til at pynte Værelset med. Da alt dette var bragt i Orden, vandrede vi ned til Stobsborg for at være tilstede ved Dampskibets Komme.

Atter vandrede jeg langs Stranden, dog ikke i den stille taagede Nat, men i den friske Morgenstund, da alle Vølgetoppene spillede og sunkede i det gyldne Sollys. Dette Syn tilligemed den friske Morgenluft, jeg indaadende, satte mig i en forhøjet Stemning, og jeg sagde til Estrid: „Hvidbjørn havde Ret i, hvad han igaar sagde, at her er dog anderledes Liv i Danmark end i Syden. Er det nu ikke langt bedre i denne frydefulde Morgen at vandere langs det gynnende, spgende Hav forat mødes med fjære, levende Mennesker, end i Støv og Solhede at trave ud i Roms Compagnie forat se paa nogle døde Ruiner, hvor alt har været udstukt i snart totusind Aar! — Synes du ikke rigtigt god om Hvidbjørn?“